

648

மூலலைக் கோணல்

கிழமை வெளியீடு:- சான்றிதழை இடும்.

ஆசிரியர் : இளவழகனார்.

கிளை-6

குருகுலம், மாம்பாக்கம்;

விசய, மாசி; 26-2-54

தளிர்-19

குருகுலத்தின் குறிக்கோள்:

பொதுமறை விளக்கம்—திருவள்ளுவர் தெரிவிப்பது

முதற் கோணல்

நினைத்தல் வெளிப்படையன்று; மற்று, வாக்கு செயல் என்னும் இரண்டும் அகமுகமாக நிகழ்ந்த நினைவை ஏற்று வெளிப்படையில் தோன்றும்; ஆயினும் இவ்விருண்டில் நெடிது நிலைப்பதும் ஆற்றல் மிகுந்ததும் உலகை இயக்கும் வல்லமை வாய்ந்ததும் வாக்காகவே இருக்கின்றது. பல்லாயிரம் ஆண்டுகளுக்கு முன் காயத்தால் செய்த கோட்டை கொத்தள அமைப்புப்போன்றவை அழிந்த பின்னும் அப்பல்லாயிர ஆண்டுகளுக்குமுன் வாக்கால் சொல்லிய பாடல்கள் நன்கு நிலைத்திருக்கக் காண்கின்றோம்; பற்பலரைத் திருத்தி இயக்கி வருவதையுங் காண்கின்றோம்.

மேலும், மனம் நினைத்து வாக்கு நிகழ்வதாயினும், உண்மையில் வாக்கில் சிகழும் பொருட் குரல் மனநினைப்பினும் காயச் செயலிலுமட்டும் அடங்குவதன்று. அவ்விருண்டினும் நுட்பமானது; அவ்விருண்டுக்கும் எட்டாத மிக நுண்ணிய நிலையிலிருந்து இயங்கி வருவது. அப்படி வந்து மனத்தின் வழிபாய் வாக்கென்னும் கொழில் கருவியைப் பற்றிச் சொல்லாய் வெளிப்படுகின்றது.

ஆதலால் மனம் வாக்கு காயம் என்னும் மூன்றினும் அது நடு நிலையாய் அமைந்திருப்பதுடன், நடுவு நிலைமை என்னும் பெரும் பண்புக்கே சிறப்புடையதாகவும் நிகழ்கின்றது.

ஆயினும், மனம் கோணலிற் செல்லாபல் நடுவு நிலைமையில் நன்கு பழகிப் பழகி உறுதி பெற்றபின், அந் நுண்ணிய வாக்கு மனத்தின் வழி நிகழுங்கால் கோணலிற்றி ஒழுக்கி நிகழும்.

ஆகவே, செப்பத்துக்குச் சொல் சிறப்பாதலும், அது மனத்தின் நடுநிலைப் பயிற்சியின்றி வாயாமையும் இனிது விளங்கும். சொல் தன் இயல்பிலே நடுநிலையுடையதாயினும், மனத்தின் கோணலால் அது கோணலாகாதென்பது கருத்து.

தீர்ப்புகள் சொல்லும் அறங்கூறவையத்தார்க்கு இப் பண்புகள் எவ்வளவு இன்றியமையாதவை!

சொற்கோட்டம் இல்லது செப்பம் ஒருதலையா உட்கோட்டம் இன்மை பெறின்.

சொல் கோட்டம் இல்லது செப்பம்—சொல் கோணலில் இல்லது நடுநிலைமை என்பது; ஒருதலையா உட்கோட்டம் இன்மை பெறின்—உள்ளம் கோணலில் இல்லாமையை உறுதியாகப் பெற்றுவிட்டால் அது வாய்க்கும்.

பெறுதலின் அருமை தோன்றப் “பெறின்” என்றார். ஒரு சொல் எச்சமாய் நின்றது.

உட்கோட்டம் இல்லாமையை நிலையாகப் பெற்றுவிட்டால், சொற்கோட்டம் இல்லாமையானே அமையும்; இன்றேல், சொற்கோட்டம் நேரலாம் என்ற படி.

இவ்வாறு உட்கோட்டமின்மை செப்பத்துக்கு முதன்மையேயாயினும், வெளிப்படையாய்த் தெரிவதும், தீர்ப்புக்கு உரியதும், பலர்க்கு உணர்ச்சி தருவதும், முன் வினை எளிதிற்கொண்டு பற்றி நடுவுமையாய் செய்வதும் வாக்கேயாதலின் செப்பத்தைச் சிறப்பாகச் சொற்கோட்டமின்மையின் மேல் ஏற்றினார். இச் செய்யுள் தீர்ப்புக் கூறுவார்மேல் சிறப்பில் தீர்ப்புகள்.

“முல்லைக் கொடி”

(சேந்தமிழ்க் கீழமை வெளியீடு)
 6-ம் ஆண்டுக் கையொப்பம்
 (23-10-53 முதல்)

உள் நாடு	ரூ.	4	0	0
வெளி நாடு	ரூ.	6	0	0
தனித் தாள்		0	1	0

ஆயுள்—
 கையொப்பம் ரூ. 100 0 0
 விற்பனையாளர்கள், தேவைக்கு
 முன் பணத்துடன் எழுதுக.

முகவரி:—

குருகுலம், மாம்பாக்கம்,
 மதுராந்தகம் P. O.
 (தென் இந்தியா)

“யாதும் ஊரே, யாவரும் கேளிர்
 தீதும் நன்றும் பிறந்த வாரா.”

—புறநானூறு.

கிளை	விசய, மாசி, தனிர்
6	26-2-54 வெள்ளி 19

**கந்தர நுபுதி
 விரிவுரை
 நிறைவேற்றம்**

மாம்பாக்கம் குருகுல ஆசிரியர் இளவழகனார் அவர்கள் செய்த வரும் அருள் விளக்கத் தொண்டில் ‘கந்தர நுபுதி’ என்ற அருள் நூலின் விளக்கமும் ஒன்று. ஞாலம் உய்யும் பொருட்டுத் தொடங்கி நடைபெறுகிறது. முன்னிப் பிறவிகளில் செய்த நல்வினையின் பயனாகவோ, அல்லது யாரோ அருட்சான்றோர்களின் ஆசியின் பயனாகவோ இவ்வருள் நூலைக் கேட்கும் பேறு நமக்குக் கிடைத்திருக்கின்றது!

இந்தூல் ஒரு மந்திர நூலாகும். இது மந்திர நூல்களில் மிகச் சிறிய நூல். இதற்கு

முன்னர் ஒரு பெரிய மந்திர நூல், திருமந்திரம், இவ்வாசிரியர்பால் கேட்டு உய்ந்தோம். இப்பொழுதும் அடுத்த ஒரு மந்திர நூல் தொடங்கப் பெற்று நம்மை மேலும் உய்வித்து வருகிறது.

மந்திரம் என்பது கிறைமொழி மாத்ருடைய உணர்ச்சியிலிருந்து தோன்றும் மறைமொழி யென்று ஆசிரியர் தொல்காப்பியர் கூறினர். மறைமொழி யென்பது பக்குவப்பட்டோர்க்கன்றி எண்போர்க்குத் தெரியாத மொழி. பக்குவமில்லாதார்க்குப் பொருள் மறைப்பட்டு நிற்கும் மொழியாகலின் மறைமொழி யெனப்பட்டது.

அதுபூதி என்ற பெயரில் இவ் ஒரு நூலே இருக்கிறது. இது ஐம்பத்தொரு பாடல்கள் கொண்டது. அதுபூதி பென்றால் அதுபவச்செல்வம் என்று பொருள். இவ்வதுபவம் தெய்வ அதுபவமாகும். அறியாமைப் பொருளாகிய உலக அதுபவமன்று. ஆகவே கந்தர் அதுபூதி என்று பெயராயிற்று. கந்து என்ற முதனிலையினடியாகப் பிறந்தது கந்தன் என்னும் சொல். கந்து என்றால் பற்றுக் கோடு என்று பொருள். கந்தன் என்றால் பற்றுத் தகுந்தவன் என்று பொருள். ‘பற்றுக் பற்றுற்றான் பற்றுனை’ யென்று ஆசிரியர் திருவள்ளுவர் பணித்தபையின் இறைவனே பற்றுத்தகுந்தவன் என்பது பெறப்பட்டது.

ஒருவர் ஒரு கருத்தை வெளியிட வேண்டுமாயின் முதலில் அவருடைய உள்ளத்தில் ஒரு துட்ப வடிவில் அக்கருத்து உருவம் பெற்று அதன் பின்னரே சொல்லாக வெளியாகும். ஒரு சான்றோர் ஒரு பாடலைப் பாடினார் என்றால், அப்பாடலின் பொருள் அவருடைய உள்ளத்தில் ஒரு துட்ப வடிவத்தில் தோன்றித்தான் பின்னர் பாடலாய் வந்திருக்கும். சக்தி கிறைந்த பாடலுக்கு அந் துட்ப உருவம் மிக நன்றாய் உருவாவதோடு நன்றாய் இயங்கவும் செய்யும். மந்திரப் பாடல்கள் ஆற்றல் கிறைந்தவையானமையின் உருப் பெற்று இயக்கங் கொள்ளும் என்க. இயக்கங் கொள்ளும் ஒர் உருவத்தை நாம் சக்கரம் என்று அழைக்கிறோம். ஒரு வண்டியில் மற்றப் பாகங்கள் எல்லாம் எவ்வெப்பெயராலோ அழைக்கப்பட்டாலும் உருண்டு வண்டியை இயக்கும் பாகம் சக்கரம் என்றே அழைக்கப்படும்.

பாடலின் பொருள் அவருடைய உள்ளத்தில் ஒரு துட்ப வடிவத்தில் தோன்றித்தான் பின்னர் பாடலாய் வந்திருக்கும். சக்தி கிறைந்த பாடலுக்கு அந் துட்ப உருவம் மிக நன்றாய் உருவாவதோடு நன்றாய் இயங்கவும் செய்யும். மந்திரப் பாடல்கள் ஆற்றல் கிறைந்தவையானமையின் உருப் பெற்று இயக்கங் கொள்ளும் என்க. இயக்கங் கொள்ளும் ஒர் உருவத்தை நாம் சக்கரம் என்று அழைக்கிறோம். ஒரு வண்டியில் மற்றப் பாகங்கள் எல்லாம் எவ்வெப்பெயராலோ அழைக்கப்பட்டாலும் உருண்டு வண்டியை இயக்கும் பாகம் சக்கரம் என்றே அழைக்கப்படும்.

ஆகவே இவ்வதுபூதி நூலிலுள்ள ஒவ்வொரு பாடலுக்கும் சக்கர வடிவு உண்டு. இது போன்ற எளிய மந்திரப் பாடல்களுக்கும் சக்கர வடிவு உண்டு. தேவாரத்தில் நமச்சிவாயப் பதிகம் திருநீலகண்டப் பதிகம் முதலியவை அத்தகையன. அத்தகைய மறை பொருள்களையார் எப்பொழுது விளக்க நாம் விளக்கிக் கொள்ளப்போகிறோம்.

இந் நூலின் தொடக்க விழாவுக்கு இரு பெரியவர்கள், திருப்புகழ்மணி, தணிகைமணி யென்பவர்கள் வந்திருந்து ஆசி கூறினார்கள்.

இவ்விரிவுரை குருகுலத்தைச் சேர்ந்த திரு P. V. குப்புசாமி அவர்கள் முயற்சியாலும் மற்றவர்கள் துணைபாலும் நடைபெறுகிறது. அண்மையில் நிறைவேறும் நிலைமையில் உள்ளது. அன்பர்கள் இதன் இனிய நிறைவேற்றத்தில் தக்கபடி கலந்து கொள்வார்களாக!

—முத்துசாமி.

மொழித் துறை

* ஈரடி இருநாறு *

தூலாசிரியர் - திரு சே. கோநாண்டபாணி பிள்ளை அவர்கள் B. A.

(ஆசிரியர் அவர்களின் உரையுடன்)

அதிகாரம் 16.

துயர்தல்

அஃதாவது துயரத்தின் இயல்பு கூற்தல். தொண்டு செய்ய வேண்டுமென்றற்குக் காரணம் உலகத்தில் யாண்டும் மக்கள் துயர்தலாகலின், தொண்டென்ற தனை அடுத்து இறுதிக்கண் இதனை நிறுத்தினார்.

1. துன்பத்துள் துன்பம்

துயர்தல் அததீதிங் கொன்றல்ல கோடி தரும்.

துன்பங்களின் மிக்கதொரு துன்பமாவது அவற்றிற்கு மனத்தான் வருந்துதல்; அது இவ்வுலகில் திமை ஒன்றன்று, அளவில்லன் உண்டாக்கும்.

வினை வயத்தான் துன்பங்கள் வந்தவிடத்து அவற்றைப் புலன்களால் மட்டும் அமைதிபாக நுகர்ந்து கழித்தல் வேண்டும். அஃதின்றி அவற்றிற்காக மனத்தானும் வருந்துதல் துன்பத்துள் துன்பமாம். மனவருத்தம் மேன்மேலும் வினை பெருக்கித் தீங்குகளைப் பலவாக்கலின், 'ஒன்றல்ல கோடி தரும்' என்றார். மறுமைக்கணன்றி உடனேயும் பயக்குமென்றற்கு 'இங்கு' என்றார். 'திமைகள் ஒன்றல்ல கோடி' என முடிதலின், பன்மை

யாய் நின்றது. மனத்துயரால் தீங்குகள் விளையுமென்பது இதனால் கூறப்பட்டது.

2. கொடியை துயரே

கொடியதுள் நட்டி
மடிந்தாருள் நட்பாற் பலர்.

ஒ துயரே நீ கொடுமையுடைய; அதனால் உன் நட்டி கொடியது; உனது கூட்டுறவால் இவ்வுலகத்திற் பலர் மாய்ந்து போயினர்.

தீங்கினிற் பெரியது இறவியார்களின் பலர் மாய்வதற்குக் காரணமாய் அது பயக்கும் மனத்துயர் அவ்வாற்றூற் கொடியதாயிற்று. பலரென்றது மக்களுள் பெரும்பான்மை யுணர்த்திற்று. முடிந்த கொடுமையாகிய இறப்பினையுந் தருமென்பது இப்பாட்டான் உணர்த்தப்பட்டது.

3. உண்டுகொல் உட்பகையும்

உள்ளத் துயர்போன்று
கொண்டாரைக் கொல்லும்
கொடிது.

மனத்துயரத்தைப்போல் உட்பகை வேறு உண்டோ! தன்னூற் பற்றப்பட்டாரைக் கொன்றவீடும்; அது கொடியது.

ஏனைபவற்றைப்போல் உறவான்மட்டும் உட்பகைகளாகாமல், இஃது உட்கருவியாகவே

இருந்து பகை செய்தலின் அவற்றினும் மிக்கதாயிற்று; இறப்பினைக் கொலையானும் வினைக்கு மென்றது இச் செய்யுள். தற்கொலையாகவோ, துயர்காரணமாகப் பிறரைக் கொலை செய்த ஏனையோராலும் அரசு தண்டனையினாலும் கொலையுண்டுமோ மாய்ந்து போவாராளராகலின் இவ்வாறு கூறிற்று.

4. மென்றுரொன்றுண்ண மெலிவிக்க மென் துயர்க்கும் என்றோ முனைத்த தெயிறு!

மென்று மென்று உண்ணவும், மெலிவினைச் செய்யவும், மெல்லுடம்பு வாய்ந்த துயரத்திற்கும் பற்கள் எப்போது முனைத்தனவோ!

பற்கள் கூறினமையின் துயரத்திற்கு மென்மை உடம்பினது மென்மை எனப்பட்டது. துயர்க்கும் என்னும் உம்மை மாந்தர் முதலிய உயிர்களையும் கினைந்தமையின் எச்சம்; உண்ணவும் மெலிவிக்கவும் என்னும் எச்சவும் மைகள் விகாரத்தாற் றொக்கன. ஓகாரம் ஒழியிசை; பிரித்துக் கூட்டுக. முன்னைச் செய்யுட்களிற் கூறியபடி மெல்ல மெல்ல வதைக்கவும் துயர்க்கு ஒரு கருவி இச்செய்யுளிற் கூறினார், அதனால், விளையுந் துன்பத்தின் மிகுதி தெரித்தற்கு.

(தொடர்ச்சி 6-ம் பக்கம்)

Telegrams: "RAMBROS"

N. Ramu Bros,

GENERAL HARDWARE

MERCHANTS

AVANASHI ROAD,
COIMBATORE.

திருவள்ளுவர் கண்ட நாடு

(மோகனாங்கன்)

(முன் தொடர்ச்சி)

இக் காலத்தில் உலகெங்கும், பொருள் கிடைக்கும் வழியில் முயற்சி நடக்கவில்லை. உலகில் அமைதியில்லை; எங்கும் கூக்குரல், துன்பம், பற்றாக்குறை. உண்மைப் போக்கில்லாத வல்லரசுகள் சில, கூட்டங்கள் கூடி தான் என்ன பயன்? தப்புப் பொருள்களை, வாழ்க்கைக்குக் கட்டாயமில்லாத தேவையற்ற பொருள்களைப் பிற நாடுகளில் திணித்துச் சந்தையாக்கி அந்நாட்டின் செல்வத்தை உறிஞ்சிப், பொருளாதாரம் சீர்குலைப்பச் செய்து, தாம் மாட மாளிகை கூட கோபுரங்களுடன் வாழ்வது நன்றாமா? வாழ்க்கைக்கு நலம் தருமா? உலகில் அமைதி ஏற்படுமா? மறுபடி மறுபடி குழப்பங்கள், மோதல்கள், சச்சரவுகள் தானே மிகும். அதனால், பொருள் தேடும் முறையைத் திருவள்ளுவர் அழகாகச் சொல்லியிருக்கிறார். அதாவது, அற வழியாய்ப் பொருள் வரவேண்டும் என்பது.

இன்று உதவாத நூலா இது? என்றைக்கும் எல்லாக் காலத்திற்கும் எல்லாருக்கும் உதவும் நூலல்லவா? சத்தியம் (மெய்) எப்போதும் எல்லாருக்கும் சொந்தம். நாம் தவறிவிடுவோம், அது பிசகாது; என்றும் நிலைக்கிருக்கும்; அறத்தால் வருவதே இன்பம். இந்தக் குலால் இந்த நாட்டுக்கு ஏதாவது பயனுண்டா? பொருட்பாலில், பொருளை, அதாவது வாழ்க்கைக்கு உதவி தேடுவது, உண்மைக்கு மாறுபாடன்றி முயற்சி ஊக்கம் கொண்டு

உழைப்பது பற்றிச் சொல்லியிருக்கிறார்.

எல்லாரும் கல்வியுடையவர்களாக வேண்டுமென்பது நோக்கம். இப்போது 80 பேர் படிக்காதவர்க ளிருக்கிறார்கள். நம் நாட்டில் பல மக்கள் மிக ஏழைகள், நோயாளிகள்; வாழ்க்கைக்கும் ஒன்றுக்கும் உதவாதபடி பலகோடியிருக்கிறார்கள். நாட்டில் பொருளாதாரம் பெருக, மின்சாரம், நீர்த் தேக்கங்கள், நீர்ப்பாசன வசதிகள், உற்பத்தி வசதிகள் பெருக, எவ்வளவோ செய்யவேண்டியிருக்கிறது. கல்வியும் பொருளியிருந்தால்தான் முடியும். நாட்டுக்கு வேண்டிய உண்மைக் கல்வி பரவினால் பொருளாதாரம் ஏன் செழிக்காது? இப்போது பெரும்பாலும் வாழ்க்கைக்கு உதவாத படிப்புள்ளவர்கள் எவ்வளவு பேர் ஒழுங்கு முறையிலிருக்கிறார்கள்? அரசியலில் மற்ற அலுவலகங்களில் நீதி முறையில் நடவாது கறுப்பு வழிகளில் போவதைக் காண்கிறோம். உண்மைநெறி யொழுக்கக் கடமைகளைச் செய்வேண்டுமென்னும் பெரும்போக்கில்லை. ஏனெனில், படிப்பு நல்ல படிப்பாக இல்லாத குறையே.

இயற்கையைப்பார்த்துப்படிக்க வேண்டும். கல்வி உள்ளத்திலிருந்து பொங்கவேண்டும். அதற்குச் சத்தியப்போக்கு முக்கியம். ஆழ்ந்த படித்தல்தான் படிப்பு! ஒருமை நிலைத்த உள் எம் வேண்டும்; உளத்தில் நாட்

டம் அழுத்தம் திருத்தமாகப் போனால் வாக்கில் போம். புறத்தில் பார்த்து உள்ளத்தில் பொங்கும் போதுதான் எல்லாம் நல்ல கல்வியாக வரும். பொருளாதாரமும் செழிக்கும். கல்வி, கேள்வி, அறிவு, திருத்தம் முதலான பல பேதங்களைத் தெளிவுபடுத்திப் பொருட்பாலில் விளக்கியிருக்கிறார். பின் ஊக்கம் விளை தீட்பம் முதலியனவும் பேசியிருக்கிறார்.

நம் நாட்டில் 80 படித்தவர்கள் என்றால் பெண்கள் 5 கூட, என், ஒன்றுமே யில்லை எனலாம். வாழ்க்கையில் பாதிப்பேர் குடும்பத்தில் இருட்டில் வைத்திருக்கிறோம். வாழ்க்கைத் துணைவியர்களான மாதர்கள், இந்நிலையில் எப்படி இல்லறம், விருந்தோம்பல், நாட்டு நலம், படை, பொருளாதாரம், நோன்பு, தவம் முதலிய எல்லா வாழ்க்கைத் துறைகளிலும் உதவப்போகிறார்கள்? “பெண்ணின் பெருந்தக்க யாவுள, கற்பு என்னும் திண்மை உண்டாகப் பெறின்!” கற்புத் திண்மை யுள்ளவர்களாதலால் ஒருமைப் பாடுடையவர்கள். எந்தத் துறையில் செலுத்தினாலும் மிக அழகாக வேலை செய்வார். ஆடவர் பின் வாங்கினாலும் அவர்கள் துணிந்து முன்னின்று காடியம் செய்வார். அவர்களுக்கு இயற்கையான வாய்ப்பும் அமைந்திருக்கிறது. “தற்காத்துத் தற்கொண்டான் பேணித் தகைசான்ற சொற்காத்துச் சோர்வு இலாள் பெண்!” தம்மைக், தம் குடும்பத்தை, நாட்டின் பெருமைகளைக் காத்துக் கொள்வார். பொருளாதார நிலையில் சிறப்பாக வா, அவர்கள் கல்வி நன்றாக வளரவேண்டும்.

அடுத்தபடியாக, கிராமங்களில் கல்விக்கு நிறைப பணிகள் செய்யவேண்டியிருக்கிறது. அம்மக்களுக்குச் சரிபாணபடிப்பில்லை; போதிய வசதிகளும் இல்லை. நாட்டுப்புறங்களிலிருந்து நகரங்களுக்கு வந்து கல்வி கற்றபின் திரும்பச் சென்று அங்குக் கல்வி கிராமத் தொண்டுகள் வாழ்க்கை வசதிகள் உயர, ஊக்கம் கொண்டு பாடுபடவேண்டும்.

புதியக் கல்வித் திட்டம் பற்றி அடியேன் கருத்து: நமக்குப் பயன்படுமென்றுதான் எண்ணுகின்றேன். பாதி நாள் படிப்பு, பாதி நாள் தொழில் நல்லதுதான். அரசியலால் நாட்டுக்குக் கிடைக்கும்வரை வாய்ப்புகளைப் பயன்படுத்திக்கொண்டு, உற்சாகம் கொண்டு, மேல் திருத்தங்களுக்கு வாய்ப்புச் செய்வது நல்லது. சிறு தரும்பும் பல் குத்த உதவும். ஆக்கமரகப் பயன்படுத்தும் நிலையில் பயன்கொள்ள வேண்டும்.

கிராமங்களில் சரியான கல்வியில்லாததால் உற்பத்தியின்றிச் சாப்பாட்டுக்கே துன்பப்படுகிறோம். உணவுப் பொருள்களுக்குப் பிற நாடுகளை எதிர்பார்க்கவேண்டி வந்தது. வாழ்க்கைக்குக்கட்டாயமான பொருள்களை மட்டும் உற்பத்தி செய்வது நல்லது. நாட்டுப்புறப் பொருள்களை அளவுக்குமேல் வெளிநாடுகளுக்கு ஏற்றுமதி செய்வதாலும் இடையூறு உண்டு. நம் நாட்டுப் பொருள்களைச் சரியாகப் பயன்படுத்திக் கொள்வதால் பொருளாதாரம் சரியாக இருக்கும்.

“நாடு என்ப நாடா வளத்தன; நாடு அல்ல நாட வளம் தரும் நாடு!” நம் நாட்டுக்கு வேண்டியவைகளை நாமே உற்பத்தி செய்து கொள்ளவேண்டும். மிக்க பெரும் பகுதி நம் நாட்டுப் பொருள்களாகவே இருக்க வேண்டும். நம் தேவைகளுக்கு இன்னொரு நாட்டைச் சாரக் கூடாது. வருமானம் குறையும் போது செலவும் குறைத்தக் கொள்ளவேண்டும். நாம் நாகரிகம் என்று, வெற்று மேல் இன்பத்துக்காக, வாழ்க்கைக்குத் தேவையற்ற பொருள்களை அதிகப்படுத்திக்கொண்டு வருந்துகிறோம். உண்மை உறுதி ஊக்கம் வேண்டும், உணவு ஆடை ஆகியவைகள் உழவுப் பொருள்கள் விளையாட்டுப் பொருள்கள் எல்லாவற்றிலும் அவசியமானவை கொள்ளவேண்டும். சிறுவர்கள் சத்தியையும் சரியானபடி செலவிட்டால் நல்லது; ‘விளையாட்டே விளையாடாது’ அதாவது விளையாட்டு, காரியமாக விளையாடாது; அதனால் காரியப்பாடான முறைகளில் சிறுவர்களை விளையாடச் செய்யலாம். செடி கொடிகள் நட்டு வளர்ப்பது, குப்பைகளைக் குவிப்பது முதலிய பணிகளில் ஈடுபடுத்தலாம். இப்படி நல்ல முறைகளில் பாடுபட நாடு ஏன் செழிக்காது?

நாடு பற்றிய 10 குறள்களில் முதற் குறளில் “தள்ளா விளையுளும் தக்காரும் தாழ்விலாச் செல்வரும் சேர்வது நாடு” என்கிறார். இயற்கை விளைவுசெய்பவரும் விற்ப வாய்க்கும் திறமையாளரும் வேண்டும், அதோடு இருபாலாரையும் தக்கபடி நடத்தச் சான்றோரும் வேண்டும். இரண்டு குதிரை யூட்டிய வண்டியை நடத்தும் பாகன் போன்

றவர் தக்கார்; உழவு வாணிபம் செய்பவர்களுக்கு நடுவிருந்து கொண்டு செலுத்துபவர் முயற்சியில்லாதிருந்தாலும், ஓரளவு இயற்கை, விளைவு கொடுக்கும். இயற்கை நன்றி மறவாத கொடுப்பது, பொருளை மேல் மேல் பெருக்கவேண்டும். பெருக வாய்ப்புகளைத் தேடவேண்டும்.

பொருளை சிரவல் செய்வது நல்லது. நாமே முயன்று செய்வதென்றால் பொய்மை விளையாட்டுப் போலாம். அறவழி நின்று பொதுவுக்குக் கட்டுப்பட்டு உரிமை, அன்பு, இரக்கம், அடிப்படையில் நிகழும் வாணிபத்தால் செய்யலாம்; குழந்தைகளை அடித்துப் படிக்க வைத்துப் பெற்ற பட்டம் எதற்கு உபயோகம்? கல்வி கற்பிக்கும் முறை அப்படி அன்று. நாம் உதவி செய்யவேண்டும், அவர்களுக்குத் தாமரகத் தாகம் பெருக வேண்டும். இயற்கைப் போக்கு அலர்களிடமே பெருகவேண்டும். இல்லாவிட்டால் வெறும் இயந்திர முயற்சி. அப்படியே பொருள் சிரவல்கூடக் கட்டாயத்தால் முடியாது. இயற்கையாக நடக்க வேண்டும். இக்கருத்து, சிந்திக்கத் தக்கது. திருவள்ளுவர் சொல்வழிச் செய்ய, அறங்கள் செய்ய இயற்கையாகவே நாட்டின் பொருளாதாரம் வளரும் சிரவலாகும். சான்றோர் நீதி முறையில் நின்று அதன்வழிச் செலுத்துவர். (திருவள்ளுவர் சொல்லை மாற்ற முயல்பவர்கள் அதற்கு மேற்பட்ட உண்மைபக்காட்டி மாற்ற வேண்டும். முடிபாதவர்கள் வளர இருக்கவேண்டும்.

(வரும்)

(3-ம் பக்கத் தொடர்ச்சி)

5. மனத்தை அலைக்கும் மதியை மயக்கும் நினைப்பை அழிக்கும் தயர்.

தயர் மனத்தை நிலைகலக்கும், அறிவை வேறாக்கும்; நினைவைக் கெடுக்கும்.

மனம் ஒருமையுறமைக் கேதுவாதலின் 'அலைக்கும்' என்றும், தீதொரி இ நன்றின்பால் உய்க்கும் அறிவு அவ்வாறது செய்யாமைக் கேதுவாகலின் 'மயக்கும்' என்றும், நன்னினைவுகள் முனைத்து அவை ஆற்றலாய் வந்து பயன் செய்யாமைக்கு முட்புகர்போல் ஏதுவாதலின், 'அழிக்கும்' என்றும் கூறினார். ஏதுவாதலை அது செய்வது போற் கூறுதலும் ஒரு மரபு. இவை நான்கு பாட்டானும் தயர்த்தது தீமை கூறினார்.

6. தன்பந் தருநலனைத் தோன்றாமுன் தீய்க்கவோ என்றோ எழுஉந் தயர்.

தன்பத்தை விளைக்கும் நல்லது போற்றோன்றும் நலனை, அது தோன்றாமுன் கெடுக்கவோ, அல்லது ஏனோ தயர் தோன்றுகின்றது.

நலன்போற்றோன்றும் தீதைத் 'தன்பந் தரு நலன்' என்றார்: ஏனோ, என்றது வேறுவினை நுகர்ச்சி வளர்ச்சி முதலியவற்றின் பொருட்டுத் தயரம் எழும் என்பது பயந்தது. ஓகாரம், ஐயம்; ஐயம்போற் கூறினார், வேண்டத்தகாததாகலின். இச்செய்யுளால் தயரத்தானும் எய்தும் ஒருவகைப் பயன் எடுத்துக் காட்டப்பட்டது.

7. உடல்நோய் பலதந் தயீர் தடிக்க உள்ளம் சுடவே துளைக்கும் தயர்.

உடலுக்குத் தன்பம் பல உண்டாகி, அதனால் உயிர் வேதனையுறவும், மனம் எரியுண்ணவும் தயரென்பது இவை முன்றையும் ஒருசேரத் துளைக்கின்ற தென்க.

தன்பம் புலனுகர்ச்சியாகலின் அதிலிருந்து மனத் தயரத் தொடங்குகல் தோன்ற, முதற்கண் 'உடல் நோய்' என்றார். துளைக்குமென்றது தயரத்தின் மிகுதி தோற்றிற்று.

8. விட்டால் விடலரிது விழ்த்தல் மிகவரிது தொட்டால் தொடருந் தயர்.

தயரத்தை நீக்க முயன்றால் நீக்குதல் அரிதாயுள்ளது; அறக் கெடுத்தலேர பின்னும் அரிதாயுள்ளது; விடுதல் அல்லது விழ்த்துதல் நோக்கத்தாற் சிந்திப்பற்றினாலும் அத் தயர் உடனே தொடர்ந்துவிடுகின்றது.

அரிதென்றது, பிறவியோடன்றி முற்றும் முடியாமை தோற்றிற்று. இவை இரண்டு பாட்டானும் தயர் பெருகு முறையுந் தொடரு முறையுந் கூறப்பட்டன.

9. வாய்ப்படார் வந்தயர் நீக்க வழிசொல்வர் வாய்ப்பட்டார் வாய்திறத்தல் இல்.

மனத்தயரத்தின்கட் சிக்காத சான்றோர், அக் கெடுந் தயரை நீக்க வழி சொல்ல மாட்டுவர்; அதன் வலையில் அகப்பட்ட கீழோர், அதனாற்றுண்டறலல்லது வேறு வாய்திறத்தல் இல்லை.

தயரத்துக்காளாயினார் பிறர்க்குப் பயன்படா ரென்றபடி, 'வாய்திறத்தல் இல்' என்பதற்கு ஒரு வழி யுண்டாக்குதல் இல்லை என்றரைத்தலுமொன்று. தயர்வாய்ப்படாத சான்றோருடன் இணங்கி னுமுகலின், தயர் தீர்த்துக் கொள்கவென்ற,

அது நீங்குதற்குரிய வாயில் இதனால் உணர்த்தினார்.

10. எண்ணேன் தயருங் கால் முன் இன்பம் எண்ணில்போல் புண்ணில் புக நட்ட தற்று.

தயருறுங் காலத்தில் அகற்கு முன் நுகர்க்கிருந்த இன்ப நிலையை எண்ணற்க; எண்ணினால் அது புண்ணின்கண் எண்ணி ரந்த திக்கோல்களை உள்நுழையச் செலுத்திய தொக்கும்.

இன்பநிலையை எண்ண எண்ண மென்மேலுந் தயரம் பெருகுதலால், இவ்வாறு கூறினார். கோல், தீயிற் பழுக்கக் காய்ந்த இருப்புக் கோல்கள். இவை இரண்டு பாட்டானும் முறையே உடன்பாட்டானும் எதிர்மறையானும் தயர்தீரு முறைகள் துவலப்பட்டன.

Phone. 55034 Tel. Enkayam

கைத்தறி ஆடைகளில் சிறந்தது எங்கள் எளிபெண்டி சிசான் டிரேட்மார்க்

பட்டாடைகளுக்கும்

நூலாடைகளுக்கும்

சிறந்த இடம்

கருப்பண முதலியார் ஸ்டோர்ஸ், 53 கிடங்குக் தெரு, சென்னை 1.

திருவாவடுதறை ஆதினம்

தோற்றவாய்:

திருவாவடுதறை ஆதினம் சுத்தாத்துவித சித்தாந்த சைவ சமய நிலையங்களில் முதன்மை பெற்றது. இவ்வாதினத்தை நிலை நிறுத்திய பாமாசாரியர் ஸ்ரீ பஞ்சாக்கர தேசிக ஸ்ரீத்திகள். இவர்களே இவ்வாதின முதல்வர். திருவாவடுதறை என்பது சோழ நாட்டில் தஞ்சை ஜில்லாவில் உள்ளது. தஞ்சை ஜில்லாவிலிருந்து மாயூரம் செல்லும் இருப்புப் பாதையில் ராசிங்கன் பேட்டை என்னும் புகை வண்டி நிலையத்தின் தென்கிழக்கு திசையில் அரை நாழிகை வழியிலே இத்தமும் உள்ளது. சும்பகோணத்திற்குக் கிழக்கே 12 கல் தொலைவு; மாயூரத்தின் மேற்கே சென்றால் 12 கல் அசுவே உளது காசிரியின் தென்பால் உள்ள சிவதலம் இது. ஸ்ரீத்தி, தலம், தீர்த்தம் என்னும் மூவகைச் சிறப்பும் ஒருங்கே பெற்றது. “ஸ்ரீத்தி தலம் தீர்த்தம் முறையாய்த் தொடங்கினர்க்கு ஓர் வார்த்தை சொலச் சற்குருவும் வாய்க்கும் பராபாமே” என்பது ஸ்ரீ தாயுமான சுவாமிகள் பாடல். இவ்வுப தேச மொழிக்கு இலக்கியமானது இத் திருவாவடுதறை ஆதி மே ஆம்.

தலம் சிறப்புக்கள்:

1. சிவ பெருமானுடைய ஆணையால் பசுவடிவெய்திய உபாதேவியார் இத்தலத்துக்கு வந்த சிவபெருமானைப் புகித்துப் பசுவடிவம் நீங்கப்பெற்றமை. 2. திருமூல நாயனார் மூவாயிரம் ஆண்டுகள் இத்தலத்திலே சிவயோகமிருந்து திருமந்

திர மாலையை அருளிச் செய்தமை; (மூவாயிரம் மந்திரங்கள்.) 3. போகநாத சித்தருடைய மாணவர் ஆகிய திருமாளிகைத் தேவர், ஆசாரியருக்குத் தொண்டு செய்திருந்து அருள் பெற்றுச் சைவஸ்தாபனம் செய்தமை; பற்பல அற்புதங்கள் செய்து விளங்கினமை. 4. நவகோடி சித்தர்கள் இங்கே வசித்துத் தவங்கிடந்தமையால் நவகோடி சித்தபுரம் எனப் பெயர் பெற்றமை. 5. சைவ சமயாசாரியர் நால்வருள் முதல்வரான ஆளுடைய பிள்ளையார் தமது தந்தையார் யாகம் செய்யும் பொருட்டுத் தேவராத் திருப்பதி கம் பாடி ஆயிரம் பொன் பெற்றமை. 6. தமது கட்டளையின் படி தேவர்கள் படர் அரசு மாங்களாக, ஆம் மரீழலில் சிவபெருமான் எழுந்தருளியுள்ளமை. 7. மகப்பேறு கருதி வந்து வழிபட்ட முகஞ்சுத்த சக்கரவர்த்திக்கு இகனைத் திருவாரூராகவும், தம்மைத் தியாகேசப் பெருமரகையும் காட்டிப் புத்திரப் பேறும் அளித்தப் புத்திரத்தியாகர் என்னும் பெயருடன் வீற்றிருந்தருளுகின்றமை. 8. தரும தேவதை தம்மை வழிபட அதனை இடபமாகக் கொண்டதன்றிச் சர்க்கிரியில் அரசுமரீழலில் கோயில்கொண்டிருக்குப்படி வரத் தந்தமை. 9. தேவர்களும் ஞானிவர்களும் வேண்டிக் கொள்ள அவ்வேண்டுகோளை ஏற்றுப் போதியன்பலத்திலே சிவபெருமான் மகாசுரணம் வம்

புரிந்தருளினமை. 10. சிவ முனிவர்கட்குச் சிவஞானோப தேசம் செய்தருளினமை. 11. சிவ அந்தணர்களுக்கு வேதத்தை ஓதியருளினமை. 12. போகநாத சித்தர்—நவகோடி சித்தர் முதலிய சித்தர்கள் விரும்பிய வண்ணம் அவர்களுக்கு அட்டமா சித்திகளையும் பிறவற்றையும் அருளினமை முதலிய அற்புதங்கள் பலப்பல சிவ பிரான் ஆணையால் இத்தலத்திலே நிகழ்ந்தன. சித்தர்கள் பலர் இங்கே எப்போதும் வசிக்கின்றனர் என்ற ஐதிகமும் உண்டு.

திருக்கயிலாய பரம்பரையும் அகச் சந்தானமும்:

திருக்கயிலாய மலையிலே, அருள்வடிவாகிய கல்லால மா கிழலிலே, தட்சிணஸ்ரீத்தியாய் எழுந்தருளியுள்ள ஸ்ரீ கண்டபரமசிவனிடத்திலே; சிவாகமங்களை எல்லாம் கேட்டருளிய திருநந்தி தேவர் அவரை வணங்கி நின்ற சுவாமி! தேவரீர் அருளிய சிவாகமங்களில், நித்திய பதார்த்தங்கள் ஏழென்றும், ஆறென்றும், ஐம்பென்றும், மூன்றென்றும் பலவாகக் கூறப்பட்டுள்ளனவே; இவற்றின் பொருளொருமையை அடியேனுக்கு உணர்த்தியருள வேண்டுமென்று விண்ணப்பம் செய்தார். ஸ்ரீகண்டமுதல்வர் அவர் வேண்டுகோட்கிணங்கி எளிவந்து “நன்றே வினாயினாய், எல்லா ஆகமப் பொருள்களையும் மாறுகோள் இன்றி நன்கு விளக்குவது ஸ்ரீ ஞானவாகமத்தில் ‘சிவஞான போதம்’ என்பதோர் படலம், அதனை உனக்கு இப்

போது நன் கு வி ள க் கு கி ன் றோ ம் என்றுரைத்து அதனை நன் கு உபதேசித்தருளி னார். அது கேட்ட துணையானே 'நந்திதேவர்' எ ல் ல ர னையங்களும் கீங் கி ப் பொரு னொருமை தெளிந்து போற் றுவாராயினர். சீகண்ட முதல் வர்பால் தாம் பெற்ற இச் சிவ ஞானத்தைத் தம் மாணவர்க ளுட் சிறந்த 'சனற்குமார' முனி வருக்கு அருளிச் செய்தார். அவர் அதனைத் தமது மாணவர் களுட் சிறந்த 'சத்தியஞான தரிசினி'களுக்கு அருளி னார். அவர் அதனைத் தமது மாணவர்களுட் சிறந்த 'பாஞ்சோதி மாமுனிவ' ருக்கு அருளிச் செய்தார். திருக் கயிலாயத்திலே நிகழ்ந்த நிகழ்ச்சி இது. திருநந்தி தேவர் முதலிய நால்வரும் இப் பரம்பரையிலே 'தேவ சந்தானத்தார்' என்றும், அகச் சந்தானத்தார் என்றும் வழங்கப்படுபவர்.

அகச்சந்தான குரவர் நால்வர்.
திருநந்திதேவர்

சனற்குமார முனிவர்

சத்தியஞான தரிசினிகள்

பாஞ்சோதி முனிவர்.

இனி, இவர் வழிவந்த

புறச் சந்தான குரவர் நால்வர்

ஸ்ரீ மெய்கண்ட தேவர்

ஸ்ரீ அருணந்தி தேவர்

ஸ்ரீ மறைஞான சம்பந்தர்

ஸ்ரீ உமாபதி சிவம்.

ஸ்ரீ உமாபதி சிவம் கொற்ற வன் குடியிலேழுந்தருளியிருந்து கொண்டு சிவஞான நிட்டையி லிடையறாது வீற்றிருந்த காலத்

திலே 'அருணமச்சிவாயர்' என்ப வர் உமாபதி சிவத்தின் மகிமை களைத் தெரிந்து அவரிடத்துச் சென்று தீட்சை பெற்றுச் சிவ ஞான போதம், சிவஞான சித்தி யார், சிவப்பிரகாசம் முதலிய நூல்களையுங் கேட்டுச் சித்தித்துத் தெளிந்து அங்கேயே சிவநிட் டையிலமர்ந்திருந்தார்.

இனி, வேதாரணியத்திலும் திருவாவடுதுறையிலுமாக எழுந் தருளியுள்ள சித்த மூர்த்திகளா கிய சிவப்பிரகாசர் மேற்கூறிய ஸ்ரீ அருணமச்சிவாய தேசிகர் பால் தீட்சைபெற்றுச் சிவஞான போத முதலான ஞான நூல் களையும் உபதேசிக்கப் பெற்றுச் சிவஞானங் கைவாய் பெற்று விளங்கியிருந்தார்.

1. ஸ்ரீ பஞ்சாக்கர-தேசிகர்:

இந்தச் சித்தர் சிவப்பிரகாசர் சிதம்பரத்தினின்று எழுந்தரு ளித் திருவாவடுதுறைக்கு வரும் வழியிலேயே மூவ ஊ ரி லே பரம்பரைச் சைவ வேளாளர் குலத்திலே அவதாரஞ் செய்தரு ளிய 'வைத்திய நாதர்' என்ப வர் சிவபுண்ணவிய முகிர்ச்சியாலே அச் சித்தமூர்த்திகளை யடைந்து தமக்குச்சிவஞானோபதேசம்செய் தருளவேண்டுமென விண்ணப் பித்தார். சித்த மூர்த்திகளும் அவ ருடைய தீவிரதா சத்திரிபாதக் தையும் திருவருளையுஞ் சித்தித்து னோக்கினார். திருக்கடைக்கண் சாத்தி அவருக்குக் தீட்சை செய்து தமது ஆ சிரியர் திரு நாமத்துக்கேற்ப "நமச்சிவாயன்" எனத் தீட்சா நாமம் சாத்தி னார். தமது பரம்பரையில் உப தேசம் செய்யப் பெற்றவரும் சிவஞான போத முதலிய ஞான நூல்களை அவருக்கு உபதேசித் தனர். இந்த நமச்சிவாய மூர்த் திகள் தமது ஆசாரியாராகிய ஸ்ரீ சித்தர் சிவப்பிரகாச தேசிகர் திரு

வாவடுதுறையில் வகுத்த அறை யிலே அவர் ஆணைப்படி எழுந் தருளியிருந்து சிவஞானபோத உபதேச சித்தார்த சைவ பரம் பரை நிலவுகத்திலே நி ன் று நிலவுமாறு ஆதினத்தை நிலை நிறுத்தினார். இதனை,

"திருத் துவட கயிலைநளிற்
பரமசிவ னளித்த
சிவஞான போதமுணர்
நந்திமுகற் சிறந்தே
வருங்குரவர் வெண்ணெய்நல்லூர்
மெய்கண்ட தேவன்
வழங்கருட்சத் ததியினமச்
சிவாயதேசிகளும்
இருங்குரவ னளித்தசிவப்
பிரகாச தேசன்
இலங்குமறை வனத்தருகோர்
வனக்குகையி லுறைநாட்
பொருங்கியவன் நிருவடிக்கீழ்
அவனருளே வலிஞாற்
போந்தருளா வடுதுறைவாழ்
நமச்சிவாய'னப்புழுவாம்."

எ ன் னும் ஸ்ரீ தட்சணமூர்த்தி தேசிகர் திருவாக்கான் அறியப் படும். மூவ ஊ ரி லே நமது பரநா சாரியர் அவதாரம் செய்தருளிய திருமாளிகை இவ்வாதினத்துக் குச் சொந்தமாகவுள்ளது.

உபதேச பரம்பரை:

இந்த ஆதினம் ஸ்ரீ நமச் சி வாய பரமசாரிய மூர்த் தி களாலே நிலைநாட்டப் பெற்று விளங்குவதால் ஸ்ரீ பஞ் டி க் தேசிகர் ஆதினம் என்னு டிய ரால் வழங்கப் பெற்ற ஸ்ரீ மெய்கண்டதேவ நாயனர் முதல் ஸ்ரீ நமச்சிவாய மூ ர்த் தி க ள் இறுதியாகவுள்ள இந்த ஆசாரிய பரம்பரை பூத பரம்பரை எனப்படும். முற்கூறிய 'தேவ-பூத-பரம்பரை' யும், இந்தப் பூத பரம்பரையும் உபதேச பரம்பரை என்று சிறப் பாகக் கொள்ளப்படும். மேல் வருவன 'அபிஷேக பரம்பரை' ஆம்.